

Μέσα σε μια νύχτα, ολόκληρη η ελληνική κρατική Ιστορία

Με αφορμή ένα πάρτι πριν από 18 χρόνια σαν σήμερα

Γράφει ο **Νίκος Πελεκούδας**

Υπάρχουν ιστορικά επεισόδια σοβαρά, φαιδρά, κωμικοτραγικά, που μπορεί να συμπυκνώνουν καταστάσεις δεκαετιών, γεγονότα που με συμβολικό τρόπο μπορούν να μας πουν ολόκληρες ιστορίες.

Ένα από αυτά είναι και το γεγονός που παρουσιάζουμε σήμερα, το οποίο μας βοηθά πραγματικά εξαιρετικά, και με συμβολικό τρόπο, να εκτιμήσουμε την Ιστορία του ίδιου του ελληνικού κράτους. Ας δούμε λοιπόν το γεγονός αλλά και τους συμβολισμούς του.

Βρισκόμαστε λοιπόν 14 με 15 Αυγούστου του 2004, στη βίλα της Γιάννας Αγγελοπούλου στη Φιλοθέη. Εξελίσσεται το περίφημο πάρτι που διοργανώνει η επικεφαλής των Ολυμπιακών Αγώνων, προκειμένου να γιορταστεί το γεγονός της έναρξης τους. Θυμίζουμε πως ήδη έχουν γραφτεί διθύραμβοι για την τελετή έναρξης, και το κλίμα είναι πραγματικά εορταστικό.

Το κεφάλαιο γιορτάζει μια από τις μεγαλύτερες μπίζνες που κατάφερε να εξασφαλίσει, με διεθνείς συμμαχίες και απίστευτη προβολή. Το πάρτι στη Φιλοθέη είναι τμήμα του μεγαλύτερου πάρτι που έγινε εκείνες της μέρες σε μια αστυνομοκρατούμενη Αθήνα.

Το κεφάλαιο στο πάρτι των Ολυμπιακών Αγώνων είχε επιλεγμένους καλεσμένους, Αναζήτησε συγκεκριμένες διεθνείς επιχειρηματικές συμφωνίες, προφανώς πολιτική κάλυψη, έγινε η αφορμή να προωθηθούν καίριες και χρόνιες απαιτήσεις του (δίκτυα παρακολούθησεων, ωμή καταστολή κινητοποιήσεων κ.τ.λ.), επιχείρησε να φτιάξει μια μεγάλη βιτρίνα life style γνωστών καλλιτεχνών, με λίγα λόγια οι Αγώνες ήταν μια ευκαιρία να ρετουσάρι την κρίση που ήδη είχε πλησιάσει, και βέβαια να τους νομιμοποιήσει στην ίδια την κοινωνία. Το κυριότερο βέβαια ήταν ίσως πως στο εσωτερικό δεν υπήρξε καμιά κοινοβουλευτική δύναμη η οποία καθαρά και ξάστερα να θέσει ζήτημα άρνησης των Ολυμπιακών Αγώνων, μηδέ εξαιρουμένου του ΚΚΕ. Η αντικαπιταλιστική αριστερά θα είναι αυτή που θα σηκώσει το βάρος μιας άνισης πραγματικά αναμέτρησης. Η εθνική ενότητα είχε διαμορφώσει το έδαφος του απρόσκοπτου πάρτι.

Υπάρχουν ιστορικά επεισόδια σοβαρά, φαιδρά, κωμικοτραγικά, που μπορεί να συμπυκνώνουν καταστάσεις δεκαετιών, γεγονότα που με συμβολικό τρόπο μπορούν να μας πουν ολόκληρες ιστορίες

Στη Φιλοθέη λοιπόν εκείνο το βράδυ, καλεσμένοι στο πάρτι θα είναι ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας Στεφανόπουλος, ο πρωθυπουργός Καραμανλής, ο Γ. Παπανδρέου αλλά και ο Σημίτης, φυσικά δε θα μπορούσε να λείπει η Εκκλησία σε ανώτατο επίπεδο, ενώ παρών θα είναι ακόμα και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, Μητσοτάκης και Μπακογιάννη, κανένα δωδεκάρι βασιλιάδες και πρίγκιπες πρώην και νυν, ηθοποιοί και τραγουδιστές, διανοούμενοι-πλυντήρια της εξουσίας.

Το κεφάλαιο όμως για να σταθεί στα πόδια του, για να αναπτυχθεί στο ελληνικό κράτος και από το ελληνικό κράτος, πάμπολλες φορές στην ελληνική Ιστορία έκαψε ζωές, το ίδιο το περιβάλλον, σύνθλιψε κόκκαλα αντιφρονούντων, αλλοδαπών. Στις στοχεύσεις του δεν υπάρχει κανένα όριο. Αυτό έκανε πάμπολλες φορές το 19ο αιώνα οικονομικά αλλά και στρατιωτικά (σε πολλές περιπτώσεις με τραγικά αποτελέσματα), ακόμα χειρότερα τον 20ο αιώνα.

Αυτό αποτυπώθηκε και στο πάρτι των κηφήνων-καλεσμένων της Γιάννας Αγγελοπούλου. Από τα βεγγαλικά που θα εκτοξευθούν, θα πάρει φωτιά το δάσος της Φιλοθέης. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ της εποχής, η φωτιά προκλήθηκε από τα φλεγόμενα υπολείμματα των βεγγαλικών που έπεσαν στο δάσος, με αποτέλεσμα να καούν περισσότερα από 6 στρέμματα με 198 πεύκα, 27 κυπαρίσσια, 36 ελιές, 38 πικροδάφνες, 60 σχίνα και 140 φρύγανα. Πραγματική ζημιά. Αλλά τι είναι ένα δάσος μπροστά στα μεγαλεπήβολα σχέδια της Αγγελοπούλου και του ελληνικού κεφαλαίου εκείνη την περίοδο; Τι είναι εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές που θα καούν στο βωμό της τότε Μεγάλης Ιδέας του ελληνικού κράτους; Τι είναι τα ίδια τα δάση (πραγματικά επίκαιρο) μπροστά στις αδηφάγες διαθέσεις του καπιταλισμού;

Όλα αυτά βεβαίως με την παρουσία, με την ευλογία θα λέγαμε όλων των στηριγμάτων της αστικής ελληνικής κοινωνίας. Πολιτική εξουσία, Εκκλησία, ανώτατους δικαστικούς, «ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών».

Με το που θα εκδηλωθεί η πυρκαγιά ο πρωθυπουργός Καραμανλής θα αποχωρήσει ενοχλημένος. Η πολιτική ηγεσία της χώρας, πολύ φυσικά, το μόνο που θα κάνει όταν οι αστικοί σχεδιασμοί δεν πάνε καλά, θα είναι να διαχωρίσει τη θέση της, χωρίς καμιά συνέπεια για τους ίδιους τους υπαίτιους, για το κεφάλαιο δηλαδή. Θα φύγει για να μη βλέπει, για ευθύνες είμαστε τώρα; Ενώ κανένας άλλος από τους διάφορους χρυσοκάνθαρους του πάρτι δε θα ενοχληθεί!

Κυριολεκτικά πήγαν να λαμπαδιάσουν τη Φιλοθέη για την πλάκα τους! Άλλωστε για να είναι επιτυχημένα τα φαγοπότια εδώ και 200 χρόνια κάποιος πρέπει να την πληρώσει. Ο λαός ήδη πλήρωνε την Ολυμπιάδα. Με τα δέντρα θα ασχολούμαστε; Εδώ είχαν προηγηθεί άλλες πολύ σοβαρότερες επιθέσεις στο περιβάλλον για να γίνουν τα Ολυμπιακά Έργα, τα πεύκα θα υπολόγιζαν;

Γίνεται τίποτα όμως εδώ και 200 χρόνια χωρίς Άγγλους, Γάλλους, Ρώσους, και ειδικά από τον 20ο αιώνα Αμερικάνους; Φυσικά και όχι. Με έναν ακόμα πραγματικά φοβερό συμβολισμό, η εταιρεία που ανέλαβε τη ρίψη των βεγγαλικών είναι αμερικανική, και φυσικά ποτέ κανένας από αυτή την εταιρεία δεν ενοχλήθηκε! Αντίθετα. Στα δικαστήρια θα πάνε τρεις Έλληνες των οποίων τα ονόματα βρίσκονταν στο συμβόλαιο, και οι οποίοι φυσικά δεν είχαν φυσική παρουσία για τη ρίψη βεγγαλικών.

Η δικαιοσύνη, απρόθυμα όπως πάντα κάνει σε αυτές τις περιπτώσεις (ε, δεν είναι και κανένα πλαστό απολυτήριο δημοτικού καθαρίστριας να τη συντρίψει), θα αποφανθεί για την υπόθεση 7 χρόνια μετά, προφανώς με αθωωτική απόφαση και για τα τρία ανδρείκελα της Αγγελοπούλου. Πολύ λογικό. Εδώ δεν διώχθηκε κανείς για 13 ζωές που δολοφονήθηκαν στα Ολυμπιακά Έργα, για το δάσος της Φιλοθέης θα τρέχουμε;

Και θα ρωτήσει κανείς. Μα καλά με τους οικοδεσπότες τί έγινε; Αυτοί δεν είναι οι πραγματικοί υπεύθυνοι για όσα συνέβησαν;

Τουλάχιστον ανόητος ο συλλογισμός. Η Γιάννα Αγγελοπούλου και ο σύζυγός της είχαν απαλλαγεί για πλημμεληματικού βαθμού κατηγορία με βούλευμα, δηλαδή ψεκάστε-σκουπίστε-τελειώσατε, ενώ ούτε οι Αμερικάνοι πυροτεχνουργοί παραπέμφθηκαν σε δίκη λόγω παραγραφής της κατηγορίας.

Στα μεγάλα φαγοπότια-πάρτι του κεφαλαίου πάντα ήταν και πάντα θα είναι το σύνολο των θεσμών του αστικού κόσμου. Το σύνολο της εξαγορασμένης διανοήσης, της πληρωμένης τέχνης που κάνει τον παλιάτσο της εξουσίας. Με τίμημα τα πάντα. Πολέμους, εργατικά «ατυχήματα», εξόντωση πραγματική

προσφύγων και μεταναστών, στραπατσάρισμα οποιασδήποτε έννοιας δικαιοσύνης, πρώτα από όλα της αστικής, Ολυμπιακούς Αγώνες και μεγάλα θεάματα, τζόγος, και οτιδήποτε άλλο μπορεί να κάνει το πάρτι προσοδοφόρο.

Η επόμενη μέρα, η υπόλοιπη 15η Αυγούστου του 2004, θα είναι μια μέρα σαν όλες τις άλλες. Η Αγγελούδου θα συζητηθεί εδώ αλλά και στο εξωτερικό. Κουτσομπολίστικα για τα καπρίτσια της, αλλά συγκαταβατικά. Λίγο είναι να οργανώσεις τέτοιο φαγοπότι; Και ας καούν τα πάντα. Μια ισχυρή κυρία τέτοιου βεληνεκούς, μπορείς να την κακίσεις για κάποιες δεκάδες στρέμματα;

Ένα πάρτι, μια ολόκληρη κρατική ιστορία. Άντε και στα *δικά μας* μπουρλότα και πυρκαγιές...